

maal, at det vel kunde fortjene at behandles i en særlig Lov. Jeg forventer, at den høitagtede Indenrigsminister, under hvis Resfort jeg antager, at denne Sag som en kommunal Foranstaltning maaste nærmest henhører, vil virke hen til, at der navnlig i Hovedstaden, maaste ogsaa i de større Kjøbstæder, kan blive tilveiebragt offentlige Slagte-huse. I Kjøbenhavn har Sagen været Gjenstand for Overveielse nu i 66 Aar, hvilket jo er et temmelig langt Tidsrum til at overveie en Sag i, og siden 1857 har der, ialtsald efter hvad der dengang udtaltes fra Kommunalbestyrelsens Side, været givet en Slags Forventning om, at denne Sag skulde blive ordnet. Det er nu ikke sket, og jeg tror, at det i det Hele ikke er ret vel muligt at faae Sagen gennemført hvetken i Kjøbenhavn eller i andre Kjøbstæder, medmindre der gives en Lov sigtende dertil. Forsaavidt altsaa den høie Regjering ikke vil fremkomme med noget saadant Forslag, vil jeg i alt Fald bede den og de ærede Landssting-mænd om Medvirkning til, at denne Sag ved privat Initiativ kunde fremmes.

Sæde: Maaste det først maatte være mig tilladt at berigtige en Feiltagelse, som vistnok er tilfede hos det ærede Medlem, der nu havde Ordet (Tessén), naar han siger, at Udvalget var enigt i en Betænkning om at indstille det nu foreliggende Forslag til 2den Behandling ifjor, thi der var et Mindretal, og ligesom der var et Mindretal i Udvalget, saaledes var der ogsaa et Mindretal her i Salen ved Afstemningen. Forøvrigt maa jeg værge mig mod en Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand, der synes at have den Betydning, at vi, som ikke vare for dette Forslag, som nu er forelagt af den høitærede Minister, ikke havde nogen Interesse for, om den arbejdende Klasse fik gode eller daarlige Næringsmidler. Det maa jeg protestere mod, thi man kan vel tænke sig andre Foranstaltninger og andre Love end netop de, der her ere bragte i Forslag af den ærede Minister. Grunden til, at jeg har taget Ordet, er den, i Overensstemmelse med, hvad der er yttret, og vistnok ogsaa med Forretningsordenen, at bebude et Vædringsforslag. Jeg agter nemlig til 2den Behandling at stille Vædringsforslag, hvorved Sagen bringes tilbage til den Skikkelse, hvori den kom herind fra det andet Thing. Det er min Overbevisning, at det er rigtigt, saaledes som Følleshinget med stort Flertal besluttede ved 3die Behandling ifjor af denne Sag, at indfranke sig til at give Justitsministeren Bemyndigelse til midlertidigt at oprette et Laboratorium og til at ansatte Kemikere til at undersøge de Prøver paa Væxer, der blive sendte ind fra Politimestrene og Domstolene, og dernæst at gjøre de nødvendige Undersøggelser om-

kring i Landet. Derved vil man kunne naae at faae en Grundvold, som jeg antager er langt sikkrere end den Grundvold, som den ærede Rigsdagsmand talte om, at man kunde hente fra Uviserne. Jeg tror ikke, at de Esterretninger, man faar fra Uviserne om Forsalfkning af Levnetzmidler, ere af den Betskaffenhed, at de egne sig til at være Grundvold for et Lovforslag. Med disse faa Ord skal jeg slutte, idet jeg bebuder, at jeg agter at stille Vædringsforslag til næste Behandling.

Ogenbøll: Det ærede Medlem sluttede med at bebude et Vædringsforslag, hvis Indhold jo vilde komme til at gaa ud paa at slaa hele Loven ihjel med Undtagelse af den ene Bestemmelse, der handler om Oprettelse af et Laboratorium, idet det ærede Medlem mente, at man gennem et saadant Instituts Virksomhed efterhaanden kunde erhverve en Grundvold, hvorpaa man senere kunde bygge et udførligt Lovforslag. Jeg vil indrømme det ærede Medlem, at jeg ikke tror, at der hos Rigsdagsmedlemmerne findes Sagtyndighed nok til at udarbejde et Lovforslag, om hvilket man kan sige, at det er i enhver Henseende det absolut Rigtige og absolut Fyldestgjørende. Men paa den anden Side tror jeg, at det er en stor Feiltagelse af det ærede Medlem, naar han mener, at man gennem Arbejderne ved et kemisk Laboratorium skulde komme til Resultater, hvorpaa man kan bygge et Lovforslag, eller hvorpaa der overhovedet kan gjøres noget for denne Sag og i den Retning, vi her omhandle. Alle ere vistnok enige i, at det er paatrængende nødvendigt, at der sker Noget for at staffe Lilsyn med Salg af Levnetzmidler; men jeg ser ikke, at der er nogen anden Vej at gaa end den, derom at give en Lov, hvorved man giver Politiet og andre Myndigheder Midler ihænde til at effektuere et saadant Lilsyn, og at man faa Lader Domstolene efterhaanden komme til de Resultater, som maaste kunne veilede ved en udførligere Behandling af Emnet senere; men saalænge vi af Frygt for ikke at gjøre det godt nok ikke ville lovgive om denne Sag, saalænge bliver det heller ingen Ting til. Vi se jo hver Dag i Bladene, hvorledes de Sagtyndige ere uenige om, hvad der kan kaldes en Forbedring og hvad en Forsalfkning og omvendt, saa at jeg tror, man skal vente længe, inden man opnaar Enighed og udtømmende Behandling af Forsalfkningspørgsmaalet fra den Side. Den eneste rette Vej, man efter min Mening har at gaa, er at give en Lov af den samme Form omtrent, som den her foreliggende Lov har — der findes jo ogsaa en Revisionsbestemmelse i Loven — og saa vil gennem Loven og gennem den Myndighed, der deri er givet, navnlig Politiet, Sagen nok